

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/217/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316219616
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1316219616.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej: R. C. Y., narodená dňa XX.X.XXXX, bytom T., R. č. XX, zastúpená JUDr. Romanom Juríkom, PhD., advokátom v Nových Zámkoch, Jazerná č. 19, o obnovu konania, s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 10. augusta 2017, č.k. 11 Csp 35/2016-29, v znení opravného uznesenia Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 9. júla 2018, č.k. 11 Csp 35/2016-76, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 10. augusta 2017, č.k. 11 Csp 35/2016-29, v znení opravného uznesenia Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 9. júla 2018, č.k. 11 Csp 35/2016-76, **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Okresný súd Bratislava III. uznesením zo dňa 10.8.2017, č.k. 11 Csp 35/2016-29 [opravným uznesením zo dňa 9.7.2018, č.k. 11 Csp 35/2016-76, súd prvej inštancie opravil napadnuté uznesenie vo výroku I. a vo 4. odseku odôvodnenia uznesenia a síce nesprávne uvedenú spisovú značku konania (42 Ro 215/2002), obnovy ktorého sa žalovaná domáha, ktorá správne znie: 42 Rob 215/2002], I. odmietol návrh žalovanej na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 42 Rob 215/2002, II. zamietol návrh žalovanej na odloženie vykonateľnosti napadnutého platobného rozkazu, III. žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v plnej výške. Žalovaná sa žalobou podanou na Okresnom súde Bratislava III. dňa 8.12.2016 domáhala obnovy konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 42 Rob 215/2002, zároveň odkladu vykonateľnosti platobného rozkazu vydaného v danom konaní. Podľa jej názoru bol platobný rozkaz vydaný v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora EÚ a v tejto súvislosti zdôraznila uznesenie Súdneho dvora vo veci vedenej pod sp.zn. C 76/10 PohotovostĚ, s.r.o., proti Ivete Korčekovej. Súdny dvor aj v mnohých iných svojich rozhodnutiach judikoval povinnosť vnútroštátnych súdov členských štátov ex offio prihliadať na nekalé zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Okresný súd Bratislava III. platobným rozkazom vydaným v roku 2002, sp.zn. 42 Rob 215/2002, jej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 714,-- € s príslušenstvom, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť ešte v roku 2002 (24.10.2002) bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie v konaní vedenom pod sp.zn. 36 Er 2722/2002; rozhodnutie o zmene súdneho exekútora nadobudlo právoplatnosť dňa 13.8.2010. Žalovaná svoj návrh na obnovu konania, na odklad vykonateľnosti, opierala o Civilný sporový poriadok (§ 397 písm. a/, písm. b/, písm. e/, § 398, § 403 ods. 1, ods. 2, § 404 písm. e/).

1.2. Súd prvej inštancie dôvodil ustanovením § 397 písm. e/, § 403, § 404 písm. c/, § 412, § 413 ods. I písm. a/ C.s.p. Skutkovo dôvodil tým, že možnosť podať žalobu na obnovu konania je časovo obmedzená, pričom zákon stanovuje na podanie žaloby jednak subjektívnu lehotu, a jednak lehotu objektívnu. Objektívna lehota na podanie žaloby je tri roky a začína plynúť od okamihu, kedy

obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Po uplynutí tejto lehoty môže byť návrh na obnovu konania povolený len z dôvodov uvedených v zákone. Lehoty (subjektívna a objektívna) sú zákonné a nemožno ich predĺžiť a ani skrátiť. Nadväzne na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná podala žalobu na obnovu konania neskoro, po uplynutí objektívnej lehoty (po uplynutí troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia), čo, už bez ďalšieho, má za následok odmietnutie žaloby na obnovu konania. Nestotožnil sa ani s argumentáciou žalovanej, že ide o dôvod uvedený v ustanovení § 397 písm. e/ C.s.p., kedy možno podať žalobu na obnovu konania po troch rokoch. Citované zákonné ustanovenie jednoznačne uvádza, že musí ísť o rozhodnutie, ktoré je pre strany záväzné; žalovaná argumentovala rozhodnutím, ktoré nebolo záväzné pre obe strany tohto sporu.

1.3. Pre odklad vykonateľnosti platobného rozkazu nevidel žiadne dôvody osobitného zreteľa.

1.4. Žalobcovi priznal náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu vo veci (§ 255 ods. I, § 262 C.s.p.).

2. Proti tomuto uzneseniu v celom rozsahu podala včas odvolanie žalovaná dôvodiac ustanovením § 365 ods. I písm. b/, písm. d/, písm. h/ C.s.p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má iný nedostatok, ktorý mohol mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Prípustnosť odvolania odôvodnila ustanovením § 357 písm. c/, písm. j/ C.s.p. K záväznosti ňou označeného uznesenia Súdneho dvora vo veci C-76/10 Pohotovosť, s.r.o. proti Ivete Korčokovej odkázala na svoje vyjadrenie v podaní zo dňa 22.7.2017. Z označenia účastníkov konania na vnútroštátnom súde (na Krajskom súde v Prešove) je zrejmé, že jedným z nich bola spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o., ktorá je stranou aj tohto sporu. Považovala výklad súdu prvej inštancie za nesprávny v tom, že rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie, Rady alebo Komisie, musí byť záväzné pre obe strany sporu. Právomoci Súdneho dvora Európskej únie sú vyjadrené v čl. 263 až 273 a negatívne tiež v čl. 275 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Súdny dvor rozhoduje o zákonnosti legislatívnych aktov, aktov Rady, Komisie, Európskej centrálnej banky (čl. 263), o žalobách pre nečinnosť (čl. 265), o prejudiciálnych otázkach (čl. 267), o náhrade škody (čl. 268), o zákonnosti aktu prijatého Európskou radou alebo Radou podľa čl. 7 Zmluvy o Európskej únii (čl. 269), o sporoch medzi úniou a jej zamestnancami (čl. 270), o sporoch týkajúcich sa Európskej centrálnej banky a Európskej investičnej banky (čl. 271), v arbitrážnom konaní podľa čl. 272, o sporoch medzi členskými štátmi zo zmlúv. Jediným konaním súdneho dvora, z ktorého by mohli vzísť rozhodnutia záväzné pre strany sporu vedenom na Okresnom súde Bratislava III. o obnove konania, by teoreticky mohlo byť rozhodovanie o prejudiciálnej otázke. Súdny dvor, Rada Európskej únie, Európska komisia, nemajú žiadnu inú právomoc na vydanie rozhodnutia záväzného pre strany sporu v konaní o obnovu konania. Do slovenského civilného procesného práva možnosť domáhať sa obnovy konania pre nesúlad napadnutého rozhodnutia súdu s rozhodnutím súdneho dvora alebo iného orgánu únie sa dostala zákonom č. 384/2008 Z.z. Civilný sporový poriadok ponechal tento dôvod obnovy konania, len ho precizoval v tom zmysle, že rozhodnutie súdneho dvora, Rady alebo Komisie, musí byť „pre strany záväzné“. Toto slovné spojenie ale nemožno vykladať tak, že musí byť záväzné pre všetky strany sporu. Je preto prípustný len taký výklad § 397 písm. e/ C.s.p., v zmysle ktorého je rozhodnutie súdneho dvora záväzné pre niektorú stranu sporu. Za chybný považuje postup súdu aj vo vydaní rozhodnutia procesnej povahy (odmietnutie žaloby bez toho, aby sa súd náležite zaoberal prítomnosťou dôvodov na obnovu konania v zmysle § 397 písm. e/ C.s.p. a zároveň ide o nesprávne právne posúdenie. Nadväzne je potom predčasný výrok uznesenia o zamietnutí návrhu na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu. Vzhľadom na zjavnú úžernícku povahu súdom priznaného plnenia žalobcovi je tu naopak dôvod hodný osobitného zreteľa podľa § 412 ods. I C.s.p. S ohľadom na to, že súdny exekútor už istinu pohľadávky vymohol, je naopak nespravodlivé, ak súd zamietne návrh na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu. Odvolaciemu súdu navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd zamietol návrh na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu, zmeniť tak, že odloží vykonateľnosť platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava III. sp.zn. 42 Rob 215/2002 a vo zvyšku napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zruší a vec mu vráti na nové konanie a rozhodnutie.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť. Stotožnil sa s dôvodmi rozhodnutia súdom prvej inštancie, tento v konaní o žalobe na obnovu konania postupoval správne. V ustanovení § 397 písm. e/ C.s.p. je jasne ustanovené, že musí ísť o rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo komisie, ktoré je pre strany záväzné. Ak by na aplikáciu citovaného zákonného ustanovenia stačilo, aby rozhodnutie

orgánu Európskej únie bolo záväzné len pre jednu zo strán sporu, zákonodarca by použil inú formuláciu ustanovenia.

4. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu k jej odvolaniu už nevyjadřila.

5. Odvolací súd preskúmal vec a túto prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nemožno priznať úspech.

6. Na začiatku je potrebné zopakovať (zdôrazniť) tieto pre vec rozhodujúce právne skutočnosti. Okresný súd Bratislava III. v roku 2002 v konaní vedenom pod sp.zn. 42 Rob 215/2002 vydal platobný rozkaz, v ktorom bola uložená povinnosť žalovanej (.) splniť si finančnú povinnosť voči žalobcovi (POHOTOVOSTĚ, s.r.o.), platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v roku 2002 (8.8.2002) a zostal exekučným titulom v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 36 Er 2722/2002, keďže žalovaná svoju povinnosť dobrovoľne riadne a včas nesplnila. Stalo sa tak za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (zákon č. 99/1963 Zb.), ktorý bol s účinnosťou od 1.7.2016 zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. V konaní nebolo preukázané, žalovaná ani len netvrdila, žeby sa ochrany na súde domáhala podaním odporu proti danému platobnému rozkazu v konaní vedenom pod sp.zn. 42 Rob 215/2002, ani v danom konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch. Má sa za to, že nevyužila zákonom dovolenú možnosť účinne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, a že teda, ako je uvedené vyššie, platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť a zostal exekučným titulom.

7. Nadväzne na uvedené, zhodne so súdom prvej inštancie, odvolací súd dôvodí, že v prvom rade bolo nevyhnutné posúdiť, či žalovaná žalobu o obnovu konania podala včas alebo nie, ktorá skutočnosť je nepochybne základom ďalšieho konania. Hoci žalovaná podala žalobu o obnovu konania podľa Civilného sporového poriadku, odvolací súd považoval za nevyhnutné včasnosť podanej žaloby posúdiť najprv podľa Občianskeho súdneho poriadku. Dospel k záveru, že zákonná lehota na podanie žaloby o obnovu konania žalovanej uplynula ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) a pre jej obnovenie podľa Civilného sporového poriadku (C.s.p.) neboli splnené zákonné podmienky.

8.1. Podľa Občianskeho súdneho poriadku (zákon č. 99/1963 Zb., ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok s účinnosťou od 1.7.2016) v znení účinnom v roku 2002 (do 31.8.2005) právoplatný rozsudok mohol účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak (§ 228 ods. 1 písm. a/) boli skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak mohli privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci; ak (§ 228 ods. 1 písm. b/) bolo možné vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, pokiaľ mohli privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci; ak (§ 228 ods. 1 písm. c/) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu; ak [(§ 228 ods. 1 písm. d/) Európsky súd pre ľudské práva dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením (písm. d/ do § 228 ods. 1 O.s.p. bolo vložené až v dôsledku zmeny uskutočnenej zákonom č. 341/2005 Z.z. s účinnosťou od 1.9.2005)]. Písm. e/ bolo vložené do § 228 ods. 1 O.s.p. až v dôsledku zmeny uskutočnenej zákonom č. 384/2008 Z.z. s účinnosťou od 15.10.2008, podľa ktorého právoplatný rozsudok mohol účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak bol v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev.

8.2. Návrh na obnovu konania bolo treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhol, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. Po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku mohol sa návrh podať len pre dôvod uvedený v § 228 ods. 1 písm. c/ (ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu). Návrh sa mohol podať i po uplynutí tejto lehoty, ak trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo, bol neskôr podľa trestnoprávnych predpisov zrušený. Navrátenie lehoty na obnovu konania nebolo prípustné [§ 230 ods. 1, ods. 2, ods. 3 O.s.p. v znení účinnom v roku 2002 (do 31.8.2005)]. V ustanovení § 230 ods. 2 O.s.p. nastala zmena uskutočnená zákonom č. 341/2005 Z.z. s účinnosťou od 1.9.2005, podľa ktorého po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku bolo možné návrh podať len z dôvodu uvedeného v a/ § 228 ods. 1 písm. a/ v prípade, že ide o trestný rozsudok, na poklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávnych predpisov zrušený; b/ § 228 ods. 1 písm. c/; c/ § 228 ods. 1 písm. d/. Ustanovenie § 230 ods. 2 O.s.p. s účinnosťou

od 15.10.2008 bolo doplnené o ďalší dôvod: d/ § 228 ods. 1 písm. e/. Návrhom na obnovu konania mohol účastník konania napadnúť i uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak bolo možné dôvody obnovy vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platilo obdobne aj pre platobný rozkaz [§ 231 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom v roku 2002 (do 31.8.2005)]. Z daného možno vyodiť, že v roku 2002 a neskôr podmienkou na podanie návrhu na obnovu konania, v ktorom bol vydaný platobný rozkaz, nebolo podanie odporu proti danému platobnému rozkazu. S účinnosťou od 1.1.2012 (zmena uskutočnená zákonom č. 388/2011 Z.z.) bolo možné podať návrh na obnovu konania aj z dôvodu, ak (§ 228 ods. 1 písm. f/) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie; s účinnosťou od 23.12.2015 (zmena uskutočnená zákonom č. 438/2015 Z.z.) bolo možné podať návrh na obnovu konania aj z dôvodu, ak (§ 228 ods. 1 písm. g/) bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na jeho podklade sa zamietla alebo exekúcia vykonávaná na jeho podklade bola zastavená, pretože vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1/ neprijateľné zmluvné podmienky, 2/ obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3/ rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. S účinnosťou od 1.1.2013 bolo možné podať návrh na obnovu konania po uplynutí troch rokov od právoplatnosti rozsudku aj z dôvodov uvedených v § 228 ods. 1 písm. a/ alebo b/, ak nové dôkazy súviseli s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť. 8.3. Nebolo preukázané, a žalovaná ani len netvrdila, žeby návrh na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 42 Rob 215/2002 podala za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku do troch rokov od právoplatnosti platobného rozkazu (do 8.8.2005), ale ani neskôr zo zákonom dovolených dôvodov (do 30.6.2016) osobitne podľa ustanovenia § 228 ods. 1 písm. e/, keďže svoju žalobu opiera o uznesenie Súdneho dvora vo veci C 76/10 Pohotovosť, s.r.o., proti Ivete Korčokovej. Rozhodnutie ale súdu nepredložila a rovnako ani len netvrdila, či dané rozhodnutie možno aplikovať aj na predmetnú právnu vec a ak áno, presne v akom rozsahu a na akú konkrétnu právnu skutočnosť (osobitne na posúdenie včasnosti podanej žaloby na obnovu konania). Na tomto mieste treba pripomenúť, že od 8.8.2002 do 30.6.2016 uplynulo necelých 14 rokov právnej istoty

8.4. Zo všetkého vyššie uvedeného vyplýva ten záver, že lehota na podanie žaloby o obnovu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 42 Rob 215/2002 žalovanej uplynula ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Pre ďalšie obdobie [ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (do 30.6.2016) a neskôr za účinnosti Civilného sporového poriadku (od 1.7.2016) nemožno vysloviť, žeby sa táto lehota, a teda možnosť žalovanej podať žalobu o obnovu daného konania, obnovila. Napokon takúto možnosť zákonodarca (obnoviť, vrátiť lehotu na podanie žaloby o obnovu konania) ani nepripúšťa.

8.5. Nadväzane na dôvody uvedené v bode 8.4. odôvodnenia tohto uznesenia a pre úplnosť odvolací súd odkazuje na ustanovenie § 470 ods. 3 C.s.p., podľa ktorého podľa Civilného sporového poriadku by bolo možné postupovať v prípade, ak by dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku lehota žalovanej na podanie žaloby o obnovu konania neuplynula, o čo ale nejde v prejednávanej veci.

9.1. V predmetnom súdnom konaní žalobou podanou na súde dňa 8.12.2016 sa žalovaná domáha obnovy označeného súdneho konania (len) podľa Civilného sporového poriadku z dôvodov uvedených v ustanovení § 397 písm. a/ C.s.p. (ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci), § 397 písm. b/ C.s.p. (možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci), § 397 písm. e/ C.s.p. (je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné). Stalo sa tak teda neskoro, po uplynutí objektívnej zákonnej lehoty.

9.2. Pre úplnosť treba ešte uviesť, že žaloba žalovanej na obnovu konania by ani nemohla byť dôvodná (za predpokladu, žeby bola včas podaná), pretože nie sú naplnené žalovanou vymedzené dôvody obnovy konania; osobitne vyplývajúce z ustanovenia § 397 písm. e/ C.s.p., okrem dôvodov uvedených v bode 8.3. odôvodnenia aj u dôvodu, že žalovanou označené rozhodnutie nie je záväzné pre obe sporové strany. Sama žalovaná nebola stranou v ňou označenom konaní pred Súdnym dvorom Európskej únie (C-76/10). Nemožno si zamieňať viazanosť súdu daným rozhodnutím na iné (obdobné, podobné) veci v merite veci s viazanosťou pre (rovnaké) strany sporu.

9.3. Všetky vyššie uvedené dôvody odôvodňujú správny záver súdu prvej inštancie, že neexistuje zákonný dôvod odložiť vykonateľnosť platobného rozkazu v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 42 Rob 215/2002. Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že v tomto súdnom

konaní, v tomto štádiu konania, sa nerieši meritum veci, ale to, či žalovaná podala žalobu o obnovu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 42 Rob 215/2002 včas alebo neskoro nadväzne na ňou vymedzené dôvody obnovy konania.

9.4. Hoci je napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie skromne odôvodnené, spĺňa náležitosti uznesenia (§ 236 C.s.p.), vyplýva z neho, čoho sa žalovaná domáhala, prečo jej podanie súd odmietol, prečo nevyhovel návrhu na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu. Pochybenie súdu prvej inštancie spočívajúce v tom, že včasnosť podania žaloby na obnovu konania neposudzoval najprv podľa Občianskeho súdneho poriadku, by nemalo vplyv na iné rozhodnutie, a preto na dané pochybenie odvolací súd neprihliadal (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

10. Nadväzne na všetky vyššie uvedené dôvody, citované zákonné ustanovenia odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v znení opravného uznesenia potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.).

11. Žalobcovi úspešnému aj v odvolacom konaní odvolací súd priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (§ 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p.). Aj o výške nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnom skončení konania samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

12. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).